

ONAFHANKELIJK ZIEKENFONDS KIEST VOOR GEÏNTEGREERDE ZORGPROGRAMMA'S

Darmkankerpreventie moet wellicht wachten

BRUSSEL — Het federale parlement gaf de federale regering de opdracht iets te doen aan de preventieve screening van darmkanker. De regering pakt het op, maar eigenlijk is preventie een bevoegdheid van de gemeenschappen en die hebben daarvoor weinig (Vlaanderen) tot geen (Franse Gemeenschap) geld. Het wordt dus weer wachten.

Van onze redacteur
Guy Tegenbos

Een dermatologe onderzoekt een patiënte preventief op huidkanker. Voor huidkanker organiseert de overheid nog geen screening. © Marc Cels

DE KAMER gaf de federale regering die opdracht via een resolutie voor de vakantie (*DS 20 juni*). De kamerleden wisten niet dat deelstaat Vlaanderen die darmkankerscreening al voorbereidde.

De vraag bij die voorbereiding luidt: hoe breed ga je? Heel de bevolking onderwerpen of alleen de groepen die groot risico lopen? Het antwoord moet rekening houden met twee overwegingen: de kostprijs, en de optie mensen die haast

geen risico lopen, niet nodeloos bang te maken. De federale overheid begint die zoektocht nu over te doen. En daarin komen opnieuw suggesties naar voren die in het Vlaams overleg al lang afgeschoten zijn. Onder meer het voorstel om, net als de Britten, alle 50-plussers per post een plastic doosje te bezorgen met een handleiding om wat stoelgang naar een lab te sturen. Dat onderzoekt dan of er bloed in de stoelgang zit. Bloed kán een in-

dicatie zijn van darmkanker, maar ook nog van andere zaken.

Dokter Yolande Avontroodt, VLD-kamerlid: „Zo'n test is onzin. Die gaat veel te breed en zal weinig respons opleveren. Dit voorstel vergeet dat wij huisartsen hebben die veel gericht kunnen optreden.”

De federale overheid wil bovendien maar iets betalen als de deelstaten eerst minstens een derde van de kosten zelf betalen. De Franse Gemeenschap heeft er geen geld

voor. De Vlaamse nauwelijks. Zeker niet op korte termijn. Vlaanderen heeft nog moeite om geld te vinden voor de eerder opgestarte borstkankerscreening waaraan intussen toch al de helft van het doelpubliek deelneemt. En ze wordt ook nog achter de veren gezeten door de ziekenfondsen die het „medisch onverantwoord” vinden dat niet alle Vlaamse ukjes gevaccineerd worden tegen pneumokokken (*DS 30 mei*). Dat moet van hetzelfde budget betaald worden. Het zal dus nog lang duren voor de darmkankerscreening er zal zijn.

Dokter Jan Van Emelen van het Onafhankelijk Ziekenfonds zegt dat het allemaal veel simpeler zou kunnen. Zijn ziekenfonds begint op eigen kosten met geïntegreerde zorgprogramma's voor zijn leden: preventie en curatie. Diabetespatiënten worden via screening opgespoord, en die laat men dan in een vroeg stadium toetreden tot een zorgprogramma. Daarin engageren ze zich tot een bepaald gedrag, en het ziekenfonds betaalt zelf de kosten die de ziekteverzekering niet terugbetaalt. De mensen zullen veel langer gezonder leven en veel minder kosten, zegt Van Emelen.

■ www.mloz.be

Duizend leraren leren in buitenland

BRUSSEL — Per jaar zijn er dik duizend leerkrachten en opleiders die via een of ander Europees programma de grens overtrekken om daar te gaan bijleren, of te gaan lesgeven.

Dat blijkt uit gegevens van het Vlaams ministerie van Onderwijs („Vlaamse Onderwijsindicatoren in internationaal perspectief”).

In 2003-2004 ging het om 1.153 leraars en opleiders. Het waren dat jaar vooral de Comenius- (482) en

Erasmus-programma's (610) die succes hadden; de Grundtvig- (27) en Leonardo da Vinci-programma's (34) kenden minder succes.

Omdat nogal wat scholen en hogescholen bilaterale contacten hebben met scholen in andere landen, vaak als gevolg van de Europese programma's, mag worden aangenomen dat per jaar zowat 1 procent van de 150.000 Vlaamse leraren en opleiders de grens overtrekt voor professionele contacten met het onderwijs in een ander land.

Eén procent lijkt erg weinig. Tegen dat tempo duurt het honderd jaar eer ze allemaal eens naar het buitenland gegaan zijn.

Maar als dat niet altijd dezelfde zouden zijn — zoals te vrezen is — zou na vijf jaar toch al één leraar op de twintig gaan kennismaken zijn met een ander onderwijssysteem. Een op de twintig wordt geacht een kritische grens te zijn.

Het professioneel buitenlands reizen wordt van belang gevonden, omdat die leraren makkelijker dan

anderen innovaties en systeeminnovaties zouden aanvaarden en binnenbrengen in het eigen onderwijs.

Onder de studenten van de lerarenopleidingen in de hogescholen groeit stilaan ook een (beperkte) traditie om een semester in een buitenlandse lerarenopleiding en onderwijssysteem door te brengen.

(g.teg.)

■ www.ond.vlaanderen.be
(recente publicaties)

Jannie Haek (NMBS) zeker geen staatssecretaris

BRUSSEL — NMBS-topman Jannie Haek wordt zeker geen staatssecretaris. De voormalige kabinetschef van de toekomstige SP.A-voorzitter Johan Vande Lanotte was even in beeld daarvoor, maar hij blijft spoorbaas.

Midden oktober ruilt Vande Lanotte zijn petje van vice-premier in voor dat van partijvoorzitter. Zijn vertrek uit de regering maakt dat hij meteen een mooie stoelendans in zijn eigen partij moet uittekenen, om zijn huidige bevoegdheden te herverdelen. Het vice-premierschap, Overheidsbedrijven, Begroting en de Noordzee moeten onderdak krijgen bij partijgenoten. In die stoelendans dook even de naam op van Haek, de huidige topman van de NMBS (*DS 3 augustus*). De West-Vlaming Haek zou als staatssecretaris een ideale SP.A-waakhond zijn om de begroting in het oog te houden. Maar dat ballonnetje gaat niet op, zo weet een goedge-

Jannie Haek. © photo news

plaatste SP.A-bron.

„Vande Lanotte is net als Haek een West-Vlaming. Als beginnend voorzitter kun je het niet maken om je eigen provincie zo te bevoorstellen. Bovendien kostte het ons al heel wat inspanningen om Haek benoemd te krijgen, ook al was hij

de beste kandidaat. Die twee argumenten zijn ook voor onze nieuwe voorzitter doorslaggevend.”

Alles lijkt erop dat staatssecretaris Peter Van Velthoven de beste kaarten in handen heeft om volwaardig minister te worden. Met de verdwijning van Steve Stevaert heeft Limburg een nieuw vlaggenschip nodig. Omdat Van Velthoven in zijn eentje Stevaert niet zal kunnen doen vergeten, krijgt Limburg er mogelijk ook een staatssecretaris bij. Het kamerlid Hilde Claes is de grote kanshebber, maar ze zou ook ambities hebben voor de stad Hasselt.

Het enige nadeel voor de SP.A aan dat scenario is dat Verhofstadt II dan wel een regering van SP.A-zonen en dochters dreigt te worden. Met Freya Van den Bossche, Peter Van Velthoven, Bruno Tobbac en Hilde Claes in een regering zou Renaat Landuyt de enige SP.A-excellentie zonder bekende rode roots zijn. (wov)

Meer vragen, minder antwoorden

BRUSSEL — Hoe meer schriftelijke vragen ministers krijgen van parlementsleden, hoe minder ze er beantwoorden. Dat lijkt de lijn te zijn in de statistiek van de onbeantwoorde vragen die de Kamer gisteren publiceerde.

Er is één groepje goede leerlingen. Ze gaven prompt en op alle schriftelijke parlementaire vragen antwoord. De premier gaf netjes het voorbeeld. Hij kreeg ook maar 91 vragen. Dat is weinig in vergelijking met ministers die een belangrijke portefeuille hebben.

Helemaal achteraan in het klasje zitten Didier Reynders en Rudy Demotte met hun mond vol tanden. Ze kregen kansen genoeg om zich te onderscheiden met 848 en 881 schriftelijke vragen, maar het lukte ze vaak niet om binnen de reglementaire twintig dagen te antwoorden. Soms zelfs niet na zes maanden. Ze proberen zich te redden met het excuus dat ze moeilij-

ker vragen krijgen. Met respectievelijk 19,4 en 18,5 procent zitten ze vlakbij Karel De Gucht (20,9). Patrick Dewael (12,0) doet het iets minder slecht. Johan Vande Lanotte zit naast De Gucht. Hij sloot het jaar af met een achterstand van 23,1%. Met de B-H-V-crisis en het vertrek van Stevaert als voorzitter had hij een overladen werkjaar.

Mogen een bank vooruit: Freya Van den Bossche (8,8) en Bruno Tobbac (6,6): zij scoren niet goed, maar toch beter dan voordien.

Renaat Landuyt maakte de omgekeerde evolutie mee. Hij begon het parlementaire jaar goed met maar 3,7 procent onbeantwoorde vragen. Hij eindigde op 21,4 procent. Hij had het druk met de nachtvluchten.

In het eerste regeringsjaar werden er 352 vragen niet beantwoord, in het tweede 646. Over heel de regeerperiode zijn dat zo'n duizend onbeantwoorde vragen. (bj)

Schoupe naar Gent?

Etienne Schoupe, oud-spoorwegbaas en CD&V-senator, verhuist misschien naar Gent. Na achttien jaar oppositie wil CD&V er doodgraag weer in het stadsbestuur, en met Schoupe als lijsttrekker zou dat beter kunnen lukken. Momenteel heeft de Gentse CD&V geen echte klepper die de lijst kan aanvoeren. „Schoupes vrouw en zijn familie moeten natuurlijk ook akkoord gaan om naar Gent te verhuizen. Maar dit is zeker niet ons eerste denkspoor”, zegt Jeroen Van den Berghe, de lokale CD&V-voorzitter. Ook het kamerlid Tony Van Parys en Matthieu Dierckx, CD&V-fractieleider in de gemeenteraad, zijn mogelijke lijsttrekkers. „Alle mogelijkheden zijn voorgelegd aan voorzitter Jo Vandeurzen. We wachten op zijn bevindingen”, zegt Vanden Berghe.

Eurosong

Patricia Ceysens, VLD-fractieleider in het Vlaams parlement, heeft een nieuw verfrissend voorstel. Geen e-toestanden deze keer, maar overheidsteun voor de Vlaamse deelnemer aan *Eurosong 2006*. Ceysens wil dat minister Geert Bourgeois (N-VA), bevoegd voor Media en Toerisme, een internationale promotiecampagne ondersteunt in de aanloop naar de internationale liedjeswedstrijd. „Zo leren andere landen onze kandidaat al van tevoren kennen en kunnen ze zien hoe creatief Vlaanderen en België wel zijn”, zegt ze in *De Morgen*. De Vlaams-parlementsleden Margriet Hermans (VLD) en Johan Verstreken (CD&V) zouden Ceysens alvast steunen.

■ Met bijdragen van Karel Van Keymeulen en Wouter Verschelden.